

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17.03.2008, sen. zn. 1 VSPH 5/2008, ECLI:CZ:VSPH:2008:1.VSPH.5.2008.1

Číslo: 11/2009

Právní věta: Vady insolvenčního návrhu může insolvenční navrhovatel odstranit, jen dokud insolvenční soud nerozhodne o odmítnutí insolvenčního návrhu podle § 128 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů. K odstranění vad insolvenčního návrhu provedenému až v odvolacím řízení se nepřihlíží.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.03.2008

Spisová značka: 1 VSPH 5/2008

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Úpadek

Předpisy: § 103 předpisu č. 182/2006Sb.
§ 128 předpisu č. 182/2006Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v P l z n i usnesením ze dne 14. 2. 2008 odmítl insolvenční návrh M. Č. (dále jen navrhovatelka) ze dne 13. 2. 2008 (bod I. výroku) a rozhodl, že se jí nepřiznává náhrada nákladů řízení (bod II. výroku).

V odůvodnění usnesení soud uvedl, že mu dne 13. 2. 2008 bylo doručeno podání navrhovatelky označené jako insolvenční návrh, v němž pouze uvedla, že S., s. r. o. (dále jen dlužník) jí dluží výplatu za měsíc listopad a prosinec 2007 a za dobu od 1. do 28. 1. 2008, jakož i odstupné ve výši trojnásobku hrubého měsíčního výdělku náležející z důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru. Navrhovatelka nepředložila žádné přílohy ani neoznačila důkazy, na jejichž základě by soud mohl dospět k závěru, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek hrozí. Soud uvedl, že podle § 103 odst. 2 insolvenčního zákona (dále jen IZ) musí být v insolvenčním návrhu uvedeny rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka, přičemž podle § 3 IZ je dlužník v úpadku (v platební neschopnosti), jestliže má více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit. Soud poukázal na § 128 odst. 1 IZ, podle nějž insolvenční soud odmítne insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti, nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení, a učiní tak neprodleně do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán, přičemž § 43 o. s. ř. se nepoužije. Výzva k opravě či doplnění podání tedy není v těchto případech přípustná. Protože navrhovatelka v insolvenčním návrhu neuvedla

skutečnosti, které by osvědčovaly dlužníkuv úpadek ve formě platební insolvence, když při absenci údaje o dalších věřitelích dlužníka a jejich pohledávkách její tvrzení nenaplní ani znak úpadku dlužníka dle § 3 odst. 1 písm. a) IZ, soud shledal její návrh neprojednatelným, a proto ho dle § 128 odst. 1 IZ odmítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve smyslu § 7 odst. 1 IZ dle § 146 odst. 3 o. s. ř. s tím, že navrhovatelka je jediným účastníkem řízení, s ohledem na odmítnutí jejího insolvenčního návrhu jí však nelze náhradu nákladů řízení přiznat.

Toto usnesení Krajského soudu v Plzni napadla navrhovatelka včasným odvoláním. Uvedla, že insolvenční návrh podala z toho důvodu, že jí dlužník nezaplatil mzdu za období od listopadu 2007 do 28. 1. 2008, kdy pro neplacení mzdy ukončila pracovní poměr dle § 56 odst. 1 písm. b) zák. práce. Její dlužná mzda za listopad 2007 činí 10 958 Kč, za prosinec 2007 činí 11 924 Kč a mzda za část ledna 2008 spolu s odstupným ve výši trojnásobku hrubého měsíčního výdělku činí celkem 49 663 Kč. Jelikož v napadeném usnesení soud navrhovatelce vytkl, že k insolvenčnímu návrhu nepřipojila žádné listinné důkazy, k odstranění tohoto nedostatku předložila s odvoláním pracovní smlouvu, potvrzení o zaměstnání, výplatní pásky za období od listopadu 2007 do ledna 2008 a dopis dlužníku o okamžitém zrušení pracovního poměru.

V r c h n í s o u d v P r a z e rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil

Z o d ů v o d n ě n í :

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Z § 97 odst. 1 a 3 IZ plyne, že insolvenční řízení lze zahájit jen na návrh, který je oprávněn podat dlužník nebo jeho věřitel, a jde-li o hrozící úpadek, může insolvenční návrh podat jen dlužník. Náležitosti insolvenčního návrhu stanoví § 103 odst. 1 a 2 IZ tak, že kromě obecných náležitostí podání (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) a označení insolvenčního navrhovatele a dlužníka způsobem uvedeným v odstavci 1 musí být v insolvenčním návrhu uvedeny také rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

Podle § 3 odst. 1 IZ je dlužník v úpadku, jestliže má

- a) více věřitelů a
- b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a
- c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen „platební neschopnost“).

K poslední uvedené podmínce § 3 odst. 2 IZ stanoví, že se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo
- b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Podle § 3 odst. 3 IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou – podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

Ustanovení § 128 odst. 1 IZ stanoví, že insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán. Ustanovení § 43 o. s. ř. se nepoužije.

V daném případě je z navrhovatelčina podání ze dne 6. 2. 2008, jež označila jako insolvenční návrh, zřejmé, že neobsahuje náležitosti stanovené v § 103 odst. 2 IZ. Navrhovatelka se v insolvenčním návrhu, jež podala jako věřitelka dlužníka, omezila toliko na tvrzení o existenci svých pracovních pohledávek vůči dlužníku z titulu dlužné mzdy a odstupného náležejícího jí z důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru, a to bez uvedení výše těchto pohledávek a skutečností svědčících o existenci navrhovatelčina pracovního poměru k dlužníku, z nějž uplatněné pohledávky vyplývají.

Taková tvrzení nejenže neposkytují dostatečný skutkový podklad pro závěr, že navrhovatelka je vskutku věřitelkou dlužníka (že vůči němu má pohledávku), a je tedy oprávněna insolvenční návrh podat, ale především vůbec nenaspovídají tomu, že se dlužník nachází v úpadku dle § 3 odst. 1 IZ (ve formě platební neschopnosti) nebo dle § 3 odst. 3 IZ (ve formě předlužení), když navrhovatelka neoznačila žádné další věřitele dlužníka se splatnými pohledávkami. Existence více dlužníkových věřitelů je přitom pojmovým znakem úpadku v obou jeho formách. Vzhledem k absenci jakékoli zmínky o úpadku dlužníka tak z insolvenčního návrhu celkově vzato není ani patrné, čeho se jím navrhovatelka domáhá.

Protože insolvenční návrh zjevně vykazuje nedostatky, pro něž nelze v řízení pokračovat, soud prvního stupně nepochybil, když postupoval dle § 128 odst. 1 IZ, a aniž určil navrhovatelce lhůtu k doplnění tohoto návrhu, napadeným usnesením insolvenční návrh bez dalšího odmítl. Jelikož vady insolvenčního návrhu může navrhovatel odstranit, jen dokud soud prvního stupně nevydá usnesení o odmítnutí návrhu podle § 128 odst. 1 IZ, nemají z hlediska posouzení věcné správnosti napadeného usnesení žádného významu ta doplnění insolvenčního návrhu, jež navrhovatelka učinila k odstranění jeho nedostatků až v rámci odvolacího řízení.

Z těchto důvodů postupoval odvolací soud dle § 219 o. s. ř. a napadené usnesení v bodě I. jeho výroku jako věcně správné potvrdil.